

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIU RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

sausio

7 d.

Ketvirtadienis

Nr. 2 (1089)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Plenumo nutarimų paskatinti

Mūsų kolūkio kolūkiečiai su dideliu pakilimu sutiko TSKP CK gruodžio Plenumą. Melžėjos M. Ramanauskaitė, A. Žiurkaitė, G. Urbonaitė įvykdė savo socialistinius įsipareigojimus, iš kiekvienos karvės primelžusios po 2650 kg pieno. Gerais pasidarbavo ir kiaulių še-

rikės V. Juodelytė, M. Žiurienė. Šiuo metu kolūkio valdybos ir kolūkiečių laukia nauji uždaviniai: reikia sėkmingai įvykdyti septynmečio užduotis 1960 metams, padidinti gyvulių skaičių ir gyvulininkystės produktų gamybą, o taip pat sudaryti tvirtą pagrindą visuome-

ninei gyvulininkystei sparčiai vystyti ir jos produktyvumui kelti. Siekiami žymiai padidinti 1960 metais kiaulienos gamybą, mes 100 ha aramos žemės palikome po 3 pagrindines veislines ir 5 kiaulaites kartiniam apsisparšavimui. Jos kergiamos gruodžio ir sausio mėnesiais, kad paršelius atsivestų pavasarį ir būtų galima juos nupenėti vasaros metu pigiu žaliuoju pašaru. O tai atplėšs kiaulienos gamybą.

Kolūkyje organizuojami gyvulininkystės darbuotojų kvalifikacijai kelti kursai. Juose, neatsitraukdamos nuo gamybos, mokysis melžėjos, kiaulininkės. Kursantės dalyvaus ekskursijose į pirmąjančius kolūkius, kur galės susipažinti su pirmųjų darbo metodais ir juos pritaikyti savo kolūkyje.

Alg. Elva

Zvilnių apylinkės

Mičurino vardo kolūkio
pirmininko pavaduotojas
gyvulininkystės reikalams

Ruošiasi pavas:

Sparčiai ruošiamas ventorius ateinančių pavasario lauko darbai „Pergalės“ kolūkyje. triukšmas kolūkio c vėse nenutyla beveik dieną. Kalviai A. M naitis, A. Žibas, A. selis ir kiti jau sur tavo 10 plūgų, 4 ar kultivatorius, daug ir kt.

Kolūkio mechanizatoriai A. Tyla, Baltakis ir kiti, drauge su kalviais remontuoja traktorius. Jie jau baigia suremontuoti du traktorius DT-34, suremontavo du prikabinamuosius plūgus, plevines lėkštes, 3 kultivatorius.

— Kalviai ir mechanizatoriai žemės ūkio mašinų ir kito inventoriaus remontą pasiryžę baigti iki sausio 15 dienos, — sako kolūkio mechanikas Jonas Cepas.

V. VYTENIS

VISUS REZERVUS ŽEMĖS ŪKIO GAMYBAI VYSTYTI

Dar vienas svarbus puslapis įrašytas mūsų šalies istorijai: prieš kelerius dienas baigė savo darbą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumas.

TSKP CK Plenumas buvo plačiai apsvaistytas ir išnagrinėtos priemonės, kaip įvykdyti TSKP XXI suvažiavimo ir TSKP CK gruodžio Plenumo (1958 metų) nutarimus pakelti žemdirbystę bei gyvulininkystę ir padidinti visų žemės ūkio produktų gamybą, sustiprinti kolūkius ir tarybinius ūkius kadrėmis, toliau mechanizuoti žemės ūkį, pakelti darbo našumą ir sumažinti produkcijos savikainą, sustiprinti kolūkių visuomeninį ūkį ir pakelti kolūkiečių materialinę gerovę.

Plenumas kalbėjo visa eilė šalies vadovaujančių partinių ir tarybinių bei žemės ūkio darbuotojų, mokslininkų ir kolūkių bei tarybinių ūkių darbo pirmūnų. Pranešimuose ir pasisakymuose buvo išsamiai apibūdinta Tarybų Sąjungos žemės ūkio būklė, atskleistas jo nepalaužiamas kilmis ir laimėjimai visose žemės ūkio gamybos šakose, o taip pat iškelta rimtų trūkumų bei nurodytos priemonės, kurių bus imamasi ateityje kolūkių ir tarybinių ūkių ekonomikai toliau stiprinti.

TSKP CK išmintingos politikos ir atkaklaus partijos bei visos mūsų liaudies darbo dėka kasdien vis aktyvesni darosi šalies žemės ūkio pasiekimai. Tarybiniai žmonės, su didžiuliu susidomėjimu sekę TSKP CK Plenumo darbą, džiaugiasi tuo, kad 1959 metais paruoštas pakankamas kiekis grūdų, padidėjo pasėlių plotai, bu-

vo auginama daugiau, negu pernai, kukurūzų, padidėjo visuomeninių gyvulių skaičius, pakilo jų produktyvumas. Žymūs laimėjimai pasiekti mėsos gamyboje. Per vienuolika šių metų mėnesių šalies kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose pagaminta 32 proc. mėsos daugiau negu pernai. Pieno gamyba padidėjo 15 proc.

Atskirų šalies sričių, rajonų žemės ūkio pasiekimai yra dar puikiesni. Štai Riazanės srities žemdirbiai tik per vienerius metus padidino mėsos gamybą 3,8 karto ir 3 kartus daugiau jos pardavė valstybei. TSKP CK Plenumo nutarime aukštai buvo įvertinta visa eilė kolūkių, tarybinių ūkių, jų vadovų bei darbo pirmūnų už puikius žemės ūkio produktų gamybos rodiklius.

Apie mūsų respublikos pasiekimus vystant žemės ūkį TSKP CK Plenumui raportavo Lietuvos KP Centro Komiteto pirminis sekretorius drg. A. Sniečkus. Iš Plenumo tribūnos jis pranešė, kad parengtiniais duomenimis 1959 metais Tarybų Lietuvos kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose bus gauta grūdų 37 procentais daugiau, negu praėjusiais metais. Įvykdyti socialistiniai įsipareigojimai auginant kukurūzus. Visame plote iš kiekvieno pasėlių hektaro gauta vidutiniškai daugiau kaip po 300 centnerių žaliosios masės. O 73 brigados ir 52 grandys gavo net po 800 centnerių žaliosios masės iš hektaro. Gerais padirbėjo šiemet respublikos gyvulių augintojai. Pirmąsiais septynmečio metais kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose šimtui hektarų naud-

menų bus pagaminta po 34 centnerius mėsos ir po 159 centnerius pieno. Visų kategorijų ūkiuose — po 76 centnerius mėsos ir 407 centnerius pieno. Tai reiškia, kad šiais metais palyginti su praėjusiais mėsos gamyba padidėjo 33 procentais ir pieno — 25 procentais.

Pažymėję šalies žemės ūkio laimėjimus, TSKP CK Plenumas kartu nurodė ir eilę stambių trūkumų, kurių respublikų, kraštų, sričių žemės ūkio gamyboje. Visų pirma, Plenumas griežtos kritikos susilaukė tie kolūkiai, tarybiniai ūkiai ir rajonai, kurie, prisiėmę gerus socialistinius įsipareigojimus, neparėmė jų vykdymo organizatoriniu darbu ir pagaliau netesėjo duoto žodžio. Šis trūkumas yra būdingas ir mūsų respublikos žemės ūkiui. Nežiūrint į tai, kad respublikoje padidėjo gyvulininkystės produktų gamyba, ir eilė rajonų, kaip Klaipėdos, Kalvarijos, Joniškio, Jonavos, Kazlų Rūdos ir kt., sėkmingai įvykdė arba baigia vykdyti socialistinius įsipareigojimus pagal visus rodiklius, tačiau iš viso savo įsipareigojimų 1959 metams respublika neįvykdė.

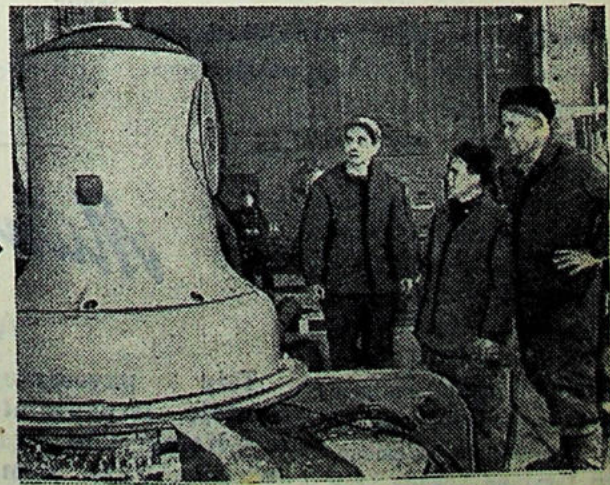
Antraisiais septynmečio metais respublikos kolūkiai ir tarybiniai ūkiai turi gaminti žymiai daugiau, negu šiais metais. Todėl labai svarbus partinių, tarybinių ir ūkinių organų uždavinys — iš pagrindų pagerinti vadovavimą atsiliekantiems ūkiams, padėti jiems greičiau pasiekti pirmūnų lygį, gaminti daug ir pigių žemės ūkio produktų.

„MŪSŲ SALYJE, — sakoma TSKP CK Plenumo nutarime, — DABAR SUDARY-

TOS VISOS REIKALINGOS SĄLYGOS TOLIAU SMARKIAI VYSTYTI VISOMS ŽEMĖS ŪKIO ŠAKOMS. VIS PLATESNĮ UZMOJĮ ĮGAUNA VISOS LIAUDIES JUDEJIMAS, PRADETA PIRMAJŲ KOLŪKIŲ IR TARYBINIŲ ŪKIŲ INICIATYVA. KAD BŪTŲ GALIMA ARTIMIAUSIAIS METAIS PAVYTI IR PRALENKTI JUNGTINES AMERIKOS VALSTIJAS PAGAL MESOS, PIENO IR SVIESTO GAMYBĄ VIDUTINIS VIE-NAM GYVENTOJUI. RESPUBLIKOSE, KRASTUOSE IR SRITYSE VYKSTANTIS SOCIALISTINIS LENKTYNIAVIMAS RODO, KAD SEPTYNMECIO PLANO UZDUOTYS VYSTYTI ŽEMĖS ŪKĮ GALI BŪTI ĮVYKDYTOS PIRMA LAIKO“.

Šiam didžiuliam uždaviniui sėkmingai įgyvendinti TSKP CK Plenumas nurodė visą eilę labai svarbių priemonių. Artimiausiu metu kiekvienas rajonas, kolūkis bei tarybinis ūkis, atsižvelgdamas į šiais metais pasiektus rezultatus, turi paruošti konkrečias priemones septynmečio užduotims žemės ūkyje pirmą laiką įvykdyti. Šių priemonių tikslas — padėti išaiškinti ir mobilizuoti visus rezervus žemdirbystės ir gyvulininkystės produktų gamybai smarkiai padidinti.

Kauno hidroelektrinėje sumontuota antroji turbina. Ji jau davė pramoninę srovę. Turbinos gaminama srovė įjungta į bendrą respublikos energetinę sistemą. Antrąją turbina hidroelektrinės kolektivas paleido 2 dienomis anksčiau, negu buvo įsipareigojęs. Nuotraukoje matome Kauno hidroelektrinės statytojus (iš kairės į dešinę) — inžinierius V. Baranovą, dujų suvirintoją A. Danilevičių, šaltkalvių-montuotoją A. Gerasimovą prie antrojo agregato.

Nuotraukoje matome Kauno hidroelektrinės statytojus (iš kairės į dešinę) — inžinierius V. Baranovą, dujų suvirintoją A. Danilevičių, šaltkalvių-montuotoją A. Gerasimovą prie antrojo agregato.

KŪRYBINĖS MINTIES ŽMOGUS

(Reportažas)

— Na, kad pakausty-
siu plieno žirgelį, net
žiezirbos iš po vikšrų
pilsis, — stipriau užsi-
modamas kūju, ištarė
draugams Algis Ražan-
skas.

— Žiūrėk, užkabinsi
akmenėlį ir kukuosi ga-
lulaukėj, — norėdamas
įgelti Ražanskui, kitame
dirbtuvės gale šūktelėjo
Alfredas Bieliūnas.

Paleido žodžius, ir
pats nejaukiai pasijuto.

Žino Bieliūnas, kad ne
jam susilyginti su Ra-
žansku. Daugiau kaip
100 ha dirvų rudenį Al-
gis suvagojo pirmoje
brigadoje. Tuo nieko
nebūtų nustebinęs. Bet
sykį Ražanskas pareiškė,
net kolūkio pirminin-
kui Smertjevui girdint:

— Ko ten terliojatės
dirvoje. Duokit — ir
kaip matant jūsų laukus
riešmės suguldysiu.

Ir, pasitaręs su bri-

gadininku, jis atriedėjo
savuoju traktoriumi į
antrąją brigadą.

— Na, dabar palenk-
tyniausim, Alfa, — Ra-
žanskas padavė ranką
Bieliūnui.

Kaip stengėsi pasta-
rasis, bet Algio negalė-
jo pavyti. Kas dieną
Ražanskas suardavo po
2—3 ha daugiau už
draugą. Baigęs arimą
antroje, jis dar nuvažia-
vo į penktąją brigadą.

Kolūkio pirmininko
pavadootojas mechani-
zacijos reikalams Ma-
tiukas patarė Bieliūnui:

— Tu jo klausyk. Ra-
žanskas — tikras racio-
nalizatorius. Būdavo, po
keturis korpusus per
metus sulaužo. Šiemet
— nė vieno. Reiškia, jo
patobulinimas apie 480
rublių ekonomijos davė.

Ten dar keliasdešimt
hektarų suvagojo.

O Bieliūnui tikrai ne-
sisekė. Tai norėgai lū-
žinėdavo, tai plūgų kor-
pusas, pataikius į akme-
nį, dvilinkas susilenkda-
vo.

„Bepigu tam Ra-
žanskui, — mąstė Bie-
liūnas. — Sugalvojo
korpuso sutvirtinimus ir
šėlsta vyrukas. Jokio
lūžimų jam nepasitai-
ko“.

Bet Ražanskas neturi
paslapčių. Susitiko jis
Bieliūną ir pasakė:

— Koks čia tas mano
patobulinimas. Pats gali
tokį padaryti.

Kolūkio pirmininko
pavadootojas mechani-
zacijos reikalams Ma-
tiukas patarė Bieliūnui:

— Tu jo klausyk. Ra-
žanskas — tikras racio-
nalizatorius. Būdavo, po
keturis korpusus per
metus sulaužo. Šiemet
— nė vieno. Reiškia, jo
patobulinimas apie 480
rublių ekonomijos davė.

Stai, kad ir dabar, re-
monto metu, Algis Ra-
žanskas vis stengiasi ką
nors išrasli. Pasiūlė jis
ir noragus restauruoti.
Būdavo, susidėvi, apsi-
lanksto noragas, ir meta
jį į laužo krūvą. O šie-
met jau restauruota 50
noragų. Tas kolūkiui
davė daugiau kaip 700
rublių ekonomijos.

Sukinėjosi, krapštėsi
Ražanskas apie savo
traktorių ir vieną sykį,
priešs prieš Bieliūno,
paklausė:

— Ką galvoji daryti
su vedamaisiais ratais?

— Koks keistas klau-
simas. Pakeisiu naujais,

— šyptelėjo Bieliūnas.
— Menka gudrybė. Aš
manau restauruoti, —
paaikškino Ražanskas.

Savo sumanymą jis
papasakojo pavadooto-
jui Matiukui, pasitarė
su mechaniku Baniu.
Dabar kolūkio dirbtuvė-
se restauruojami trak-
torių vedamieji ratai,
apvėrinami vikšrų ratu-
kai.

— Sutaupysime tūk-
stančius rublių, — džiau-
giasi kolūkio pirminin-
kas Smertjevas.

— Taip ir turi būti,
— kukliai pareiškė Al-
gis Ražanskas.

Džiugu jam, kad ne
tik savo rankomis, o ir
kūrybine mintimi pris-
deda prie gimtojo kol-
ūkio stiprinimo.

Nėra abejonės, kad
šio kolūkio mechaniza-
toriai laiku pasiruoš pa-
vasario sėjai. Garaže
jau stovi keturi atre-
montuoti traktoriai, bai-
giamas prikabinamojo
inventoriaus ir kitų že-
mės ūkio mašinų remon-
tas.

— Na, pasispauskim,
vyručiai, — kas rytą
linksmai ragina mecha-
nizatorius draugiškas ir
linksmas Algis Ražan-
skas.

Ir, žiūrėk
ant traktorių
tu ir šlangė
jis darbuoja
vodamas a
patobulinimu

Nuotraukoje: Al-
gis Ražanskas (kairėje) su
mechanizatoriais Romu Ker-
piškiu ir Alfredu Bieliūnu
aptaria traktoriaus remon-
tą.

Alf. BRIEDIS

Trumpai

Ivykuslame Černia-
chovskio vardo kolūkio
narių visuotiniame susi-
rinkime buvo išrinktas
draugiškas tselmas.

J. PETNIONAS

Aple draugiškų tsel-
mų telses ir pareigas
„Puntuko“ kolūkio kol-
ūklečiams papasakojo
raiono liaudies tselmo
telsėja E. Kaminskaitė.
Po to kolūklečiai išrin-
ko draugišką tselmą.

O. BALTAKYTE

310 laikraščių ir žur-
nalų 1960 m. lankys
„Pergalės“ kolūkio kol-
ūklečius.

V. VITKONAS

Deputatų ataskaitos
rinkėjams įvyko Svėda-
sų kultūros namuose.
Aple tai, kaip jie vyk-
do rinkėjų priesakus,
papasakojo deputatė O.
Maželienė, E. Vilytė
ir Arceris.

I. ZABARSKAITĖ

L. CERNIOTE

Tekinimo stakles iš-
gljo „Keltas į komuniz-
mą“ kolūkis.

K. BERNOTAS

Partijos gyvenimas

Nuolatos gerinti politinį-masinį darbą

Ivykuslame Troškėnų vidurinės mokyk-
los mokytojų pirminės partinės organiza-
cijos atvirame susirinkime buvo apsva-
tytas LKP CK VIII-jo plenumo nutarimas
„Dėl masinio-politinio darbo sustiprinimo
respublikos gyventojų tarpe“. Tiek moky-
tojos drg. Maldaikienės pranešime, tiek
kitų komunistų pasisakymuose pažymėta,
kad mokyklos mokytojų kolektyvas, pa-
gerinęs auklėjimo darbą, pasiekė teigiamų
rezultatų. Vien per pusmetį į moki-
nių komjaunimo organizaciją įstojo 20
geriausių moksleivių. Mokykloje įsteigtas
atelstų būrelis, kuris organizavo atelstinį
vakarą tema „Kodėl aš netikiu?“. Jame
pasisakė mokiniai, atsikračiusieji religio-
nių prietarų. Mokytojai parodė nemažą
iniciatyvos ir kūrybingumo paruošiant
pavaldumo priemones: mokykloje buvo
įrengtas stendas „K. Staro vardo kolūkio
septynmečio planas“, kurio paruošime
daug pagalbos suteikė moksleiviai, gyve-
nantieji K. Staro vardo kolūkyje.

Mokytojai Bartulytė, Bernadišienė ir
kiti dažnai skaito paskaitas moksleiviams
bei kolūklečiams.

Tačiau šios mokyklos
mokomajame - auklėjama-
jame darbe, kaip nurodė
kalbėję susirinkime komu-
nistai, yra ir rimtų trūku-
mų: mokytojų kolektyvas
reikiamai nekovoja už tvir-
tas ir gillas mokinių žinias,
mokinių auklėjamajame
darbe nepanaudojama to-
kia veiksminga priemonė,
kaip tarybinė spauda. Juk
ne paslaptis, kad dalis mo-
kinių neprenumeruoja ir
neskaito žiems skirtų laik-
raščių bei žurnalų. Nepa-

kankamal dirba mokyklos pionierių orga-
nizacija. Dėl to dar yra vyresniojo am-
žiaus pionierių, besimokančių nepatenki-
namai. Vienas iš būdingiausių trūkumų
auklėjant moksleivius yra tas, kad moky-
tojai nepalanko glaudžių ryšių su mokinių
tėvais. Tiesa, buvo šaukiami tėvų susirin-
kimai, kuriuose klasių vadovai supažin-
dindavo tėvus su mokinių pažangumu. Į
juos buvo kviečiami įmonių, įstaigų, kol-
ūkių vadovai. Bet ši gera mokytojų ini-
ciatyva nebuvo reikiamai išvystyta, ir to-
kle susirinkimai įvykdavo nereguliariai.
Kai kurių kolūkių vadovai nenori padėti
mokytojams pagerinti darbą su mokinių
tėvais. Pavyzdžiui, K. Staro vardo kol-
ūkio vadovai nepraneša mokytojams, kada
brigadose vyksta susirinkimai. O juk to-
kiuose susirinkimuose mokytojai galėtų
paskaityti paskaitas pedagoginėmis, tautų
draugystės ir proletarinio internacionaliz-
mo temomis, kurių, deja, nedaug per-
skaitė.

A. UTKUS

LKP rajono komiteto politinio švietimo
kabineto vedėjas

„MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS“

„Apie žibalo pardavimą“

Taip pavadintoje
žinutėje, išspausdinto-
je „Kolektyvinio dar-
bo“ 39 (1022) nume-
ryje, buvo rašoma,
kad žibalo parduotu-
vė įrengta toli nuo
miesto centro, o, be
to, ir dirba tokiu me-

tu, kad dirbantieji ne-
gali išgyti degalų.

Pranešu, kad žinu-
tėje išdėstyti faktai
telsingi. Dabartiniu
metu tipinė žibalo
parduotuvė statoma
Taikos gatvėje (prie
turgaus aikštės). Kad

dirbantieji galėtų nu-
sipirkti žibalo, senoji
parduotuvė dabar dir-
ba nuo 10 iki 19 val.

A. Smatavičius
Anykščių miesto
kooperatyvo reikalų
valdytojas

Agitatoriai susirinko, bet ne visi

Užvakar Svėdasų
kultūros namuose įvy-
ko „Svėdasų“ ir „Ja-
ros“ kolūkių agitatorių
pasitarimas. Pasitari-
mo metu agitatoriai
išklauė paskaitą apie
draugo N. S. Chruščio-
vo kelionę į JAV bei
TSKP CK 1959 metų
gruodžio Plenumo dar-
bą, pasimokė, kaip rei-
kia šią medžiagą
aiškinti darbo žmo-
nėms, numatė konkre-
čias priemones agita-

ciniam darbui pagerin-
ti.

Ivykęs agitatorių
pasitarimas parodė,
kad „Jaros“ ir „Svė-
dasų“ kolūkių pirminės
partinės organizacijos
rimtai rūpinasi agita-
torių mokymu ir poli-
tinio-masinio darbo ge-
rinimu kolūkiuose. Ge-
rais agitatoriais ir pa-
galbininkais gerinant
paskaitinį darbą kol-
ūkiuose tapo vietos
mokytojai.

Tačiau to negalima
pasakyti apie Svėdasų
ligoninės medicinos
darbuotojus. Kad Svė-
dasų ligoninės vado-
vai nesirūpina medici-
nos darbuotojų politi-
niu mokymu ir jų
įtraukimu į agitacinį
darbą, ryškiai rodo šis
pavyzdys.

Prieš agitatorių pa-
sitarimą Svėdasų ligo-
ninės gydytojai Zekiui

iš anksto buvo praneš-
ta apie įvyksiantį pa-
sitarimą ir prašoma at-
siųsti žmones į jį. Po
pakartotino pranešimo
gydytojas Zekys į pa-
sitarimą atsiuntė tik 3
slauges, skaitydamas,
kad jis išpildė pasita-
rimo organizatorių pra-
šymą.

Slaugės, žinoma, pa-
sėdėjo pasitarime, bet
juk politinį-masinį dar-
bą dirbti, paskaitas
skaityti turės visų pir-
ma gydytojai ir kiti
kvalifikuoti darbuoto-
jai.

Reikia tikėtis, kad
Anykščių ligoninės
pirminė partinė orga-
nizacija ir jos sekre-
torius drg. Sinkūnas
prideramai išaiškins
drg. Zekiui medicinos
darbuotojų politinio
mokymo svarbą.

L. Vaitkus

UŽ TVIRTAS IR SĄMONINGAS MOKSLEIVIŲ ŽINIAS

Gruodžio 30 d. įvyko rajono mokytojų konferencija. Mokytojai aptarė mokslo metų keturių mėnesių rezultatus ir išnagrinėjo priemones mokymo-auklėjimo darbui pagerinti. Pranešimą tema „Už tvirtas ir sąmoningas mokinių žinias“ skaitė rajono liaudies švietimo skyriaus vedėjas J. Zibutis.

Zemiau spausdiname medžiagą apie konferenciją.

Komjaunimui padedant

Mokytojas Beleckas vadovauja vienuoliktajai Svėdasų vidurinės mokyklos klasei. Dvyk metų toje pačioje mokykloje dirbęs drg. Beleckas pažymėjo, kad tokią drausmingą, sąžanglę ir stropią klasę jis turi pirmą kartą: vienuoliktokai sąžangiausi visoje mokykloje.

I negausias klasių komjaunimo ar pionierių grupes anksčiau drg. Beleckas žiūrėjo tliaidžiai šypsodamas. Tačiau kai du trečiai aliai jo vadovaujamų vienuoliktokų prisisekė komjaunimo ženkelius, kai mokytojas tą didžiulę jėgą ėmė organizuoti, jai vadovauti, jis suprato, kad komjaunimas ir jų mokykloje tikrai tapo neramių širdžių karais. „Komjaunuoliai adaro beveik viską“, — didžiudamasis pareiškė drg. Beleckas. Klasės vadovui belieka tik reikiamai organizuoti, vadovauti. „Kiekvienas vienuoliktokas — komjaunuoliai tapo gerai žinomi, gerbiami visoje mokykloje.“

Kalti visi, o mes — kažin?

Visomis progomis narkiai skundžiama nepakankamu pradijų mokyklų ir V-VII klasių mokytojų dar-

bu: i V ir VIII klases ateina silpnai paruošti mokiniai. Be to neapsieita ir šioje konferencijoje. Daug priekaištų išklause Bikūnų, Ažunvėžio, Ažuonų, Andrioniškio, Mickūnų ir kitų septynmečių mokyklų mokytojai. Daugeliu atvejų jiems priekaištaujama Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos kai kurie mokytojai. Žinoma, priekaištai ne visai be priežasties. Bet gi tos pačios mokyklos VIIa klasė pirmąjį trimestrą baigė su 39 proc. pažangumu, IXb — šiek tiek didesniu, negu 50 proc. Šių klasių mokiniai mokėsi toje pačioje, J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje. Todėl labai teisingai mokyklos mokymo dalies vedėjas drg. Ulčinai pareiškė mintį: mokykla padarė mokinį nepažangiu, mokykla turi ir ištaisyti. Klausimą išsprendime ne kaltindami vienas kitą, o nuširdžiai analizuodami savo pačių darbą. Apie tai ir kalbėjo eilė mokytojų.

O J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje ne viskas tvarkoje. Pedagogų kolektyvo darbas dar neturi vieningos sistemos. Retai tikrinamos ir vertinamos mokinių žinios.

Daugiau bendradarbiavimo

Tai sena mintis. Ji keliama visur ir visuomet. Ir vis tik mažai bendradarbiaujama. Tam tikrą patirtį šiuo klausimu turi sukaupusi Skiemonių vidurinė mokykla. Šios mokyklos pradinių, V-VII ir VIII-XI klasių mokytojai palyginti dažnai lanko vieni kitų pamokas, vietoje nagrinėja ir aiškinasi mokymo procese pastebėtus klaidas. Si priemonė atneša gerų rezultatų: kur besimokyti, Skiemonių vidurinės mokyklos mokiniai yra pažangūs.

Deja, apie mokytojų ir mokyklų glaudų bendradarbiavimą kalbėjo tik Skiemonių vidurinės mokyklos vietos komiteto pirmininkas drg. Dilys, o daugelio kitų mokytojų pasisakymuose šiuo svarbiu klausimu praskambėjo vos po sakinėlių.

Svarbiausia — pamoka, —

akcentavo Skiemonių vidurinės mokyklos vietinio komiteto pirmininkas drg. Dilys, Ažuonų septynmetės mokyklos moky-

tojas drg. Sipas ir kiti. Ir tai suprantama, nes nuo pamokos kokybės didžiąja dalimi priklauso mokinių pažangumas. Tačiau, kaip pabrėžė drg. Sipas, šioje konferencijoje neteko girdėti gerai dirbančių mokytojų pasisakymų. O štai, pavyzdžiui, mūsų mokyklos direktorė drg. Vildžiūtė, dėstydama matematiką, pasiekė 100 proc. pažangumo. Kodėl gi niekas nepasiūlė jai pasirošti pasisakymui šiuo klausimu ir plačiai papasakoti, kaip ji dirba.

Konferencijoje rimtas dėmesys buvo skirtas pamokos vertinimui. Kalbėjusieji praskambėjo Anykščių rajono komiteto pirmininkas drg. Dobinas, Viešintų vidurinės mokyklos vietinio komiteto pirmininkas drg. Raila, drg. Dilys ir kiti vadovaujantiems švietimo darbuotojams siūlė stiprinti pamokų kontrolę, dalykiškai aptariant, nurodant trūkumus ir priemones jiems išvengti. Dažnai gi inspektorius konstatuoja: „pamoka pravaista senais metodais“. O kokie tie nauji metodai — neaišku.

Kai kurie pasiūlymai

Viešintų vidurinės mokyklos vietinio komiteto pirmininkas drg. Raila pažymėjo, kad gera būtų, jei mokytojas, skirtas darbui su penktąja klase, mokyti ją iki vidurinės mokyklos baigimo. Tokia darbo organizacija būtų tikslesnė vertinant patį mokytoją, keliant jo atsakomybę. Blogiausių atveju mokytojas jau dabar turėtų žinoti, su kokia klase jis dirbs sekančiais metais, kokį dalyką dėstys. Tuomet būtų progos iš anksto susipažinti su būsimais mokiniiais, su dabartinių mokytojų darbu.

Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokytojas drg. Kazlauskas kvietė į kovą už aukštą mokinių pažangumą nuširdžiau įsijungti klasių vadovus.

„Konferencijos metu praskambėjo gera gaida — nesitenkinti pasiektu mokymo procese“, — pasakė rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Zulonas. Tačiau reikia skirti

platesnį užmojį idėjiniame auklėjime,

kurį visuomenės tarpe sėkmingai vykdo mokytojai. Pastaruoju laikotarpiu būtina ypač ryžtingai demaskuoti buržuazinių nacionalistų, šių lietuvių tautos budelių kraugerius, veiksmus, kirsti triuškinantį atkirtį visiems tiems, kurie bando idealizuoti bet kurias kapitalistinio gyvenimo formas. Šia linkme nuširdžiai dirba Gikonų pradinės mokyklos mokytoja drg. Juodzevičienė ir kiti. Negalima juk mokymą atsieti nuo auklėjimo. Mūsų mokymas tarybinis, auklėjimas — komunistinis.

Žymiai daugiau dėmesio reikia skirti ateistinei propagandai. Kol kas gi vis dar yra mokinių, kurių sąmonė dar tebetemdama religiniais prietaisais.

Dalykiškai išnagrinėjo savo darbą mokytojai. Jų balsuose praskambėjo jautrus rūpinimasis jaunosios kartos auklėjimu, jos pasaulėžiūros ugdymu. Nėra abejonių, kad mokymo-auklėjimo darbas mokyklose pagerės.

A. Kavaliauskas, mokytojas

JAIS DIDŽIUOJAMĖS

(Iš pirmojo Anykščių rajono abiturientų, dirbančių gamyboje, sąskrydžio)

Iš įvairiausių rajono kampelių, iš kolūkių fermų ir laukininkystės brigadų, nuo tekinimo staklių ir mašinų į pirmąjį Anykščių rajono abiturientų, dirbančių gamyboje, sąskrydį atvyko daugiau kaip du šimtai buvusių abiturientų, šiandien sėkmingai dirbančių įvairiose gamybos šakose, pasirinkusių sunkų, bet garbingą gamybininko kelią. Sąskrydžio delegatų tarpe mes susitikome buvusias Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos auklėtines, gamybininkes Stasę Kamarauskaitę, Aldoną Baltrėnaitę, seseris Stasę ir Eleną Laskauskaites, Juozą Misiūną, Anykščių darbo jaunimo vidurinės mokyklos abiturientę gamybininkę Anelę Giedrytę, Traupio vidurinės mokyklos abitu-

rientę gamybininkę Bronę Keraitytę, Ąkvilę Meldinytę, Birutę Blauzdytę ir daugelį kitų. Visos jos šiandien turi ką papasakoti. Štai vienoje tuščioje klasėje gyvai šnekučiuojasi dvi juodbruvės merginos — Stasė Kamarauskaitė ir Ona Baltakytė. Skirtingose vietose ir skirtingą darbą jos dirba, tačiau, kaip matyti iš pokalbio, yra tarp jų kažkas bendro ir glaudaus: meilė darbui, noras dirbti kuo geriau ir našiau. Stasė — Anykščių universalinės parduotuvės parduotuvė — su susijaudinimu pasakoja savo draugei, kaip jai prasidėjo pirmosios savistovaus darbo dienos už prekystalio, kaip jai jaudinosi ir stengėsi paduodama pirkėjui kiekvieną prekę, bijodama apsirikti, uždelsti ir pasirodyti negabilia prekybos darbu. Šiandien ji viena ge-

riausių prekystalio darbuotojų. Turi kuo pasigirti ir Ona Baltakytė — „Puntuko“ kolūkio laukininkystės brigados atestatu atėjusi dirbti į kolūkinę gamybą, ji nepadarė gėdos nei sau, nei mokyklai, nei vyresniems draugams. Šiandien jai visur pirmutinė: ir prie kultamosios, ir prie rūgžių rišimo, ir šienapiūtėje, ir kukurūzus auginant.

— Nelengvas mano darbas, bet aš jį myliu iš visos širdies, — kalba Ona Baltakytė. — Kuomet matai, kaip kykla, klesti kolūkio ekonomika, stebi nuolat gerėjantį kolūkiečių gyvenimą, nepaprasto džiaugsmo banga užpildo krūtinę, nes pastebi, kad ir tu savo kukliu darbu atnešei nors mažytę dalelytę prie bendro reikalo.

Kitame būrelyje vy-

resniųjų klasių merginų apsuptas ir besišnekučiuojančias pastebėjome „Bolševiko“ kolūkio jaunąsias kolūkietes Stasę ir Eleną Laskauskaites, tiesiai iš vidurinės mokyklos suolu atėjusias dirbti į gimtąjį kolūkį. Komjaunuolė Stasė Laskauskaitė, gavusi brandos atestatą, nevarstė nei aukštųjų mokyklų, nei technikumų durų, neieškojo lengvesnio darbo kur nors už kanceliarinio stalo, bet, atėjusi pas kolūkio pirmininką, pasiprašė primama dirbti į fermą karvių melžėja.

— Dabar net juokinga prisiminti, kaip pirmomis dienomis nesisekė darbas fermoje, — pasakoja šypsodamasi savo draugės jaunosios melžėja, — pienas niekaip netrykdavo į kibirus, nesuistoarkydavau su man pavestomis prižiūrimi karvėmis. Bet draugiška vyresniųjų melžėjų ranka, jų šiltas žodis, nesavanaudiški patarimai man padėjo.

(Nukelta į 4 psl.)

LENINGRADAS.

Daugiau kaip 300 siuvimo fabriko „Bolševik“ darbininkų lenktyniauja dėl teisės vadintis garbingu komunistinio darbo pirmūno vardu. Devyniems žmonėms, jų tarpe ir lygintojai Ninal Petruškova, jau suteiktas šis garbingas vardas. N. Petruškova įvykdo išdirbio normą 170 procentų, o jos darbas visuomet aukštos kokybės. Jaunoji darbininkė mokosi darbo jaunimo mokyklos IX klasėje.

Nuotraukoje: N. Petruškova.

P. Fedotovo (TASS) nuotr.

JAIS DIDŽIUOJAMĖS

(Atkelta iš 3 psl.)

Ir dabar nesigirdama galiu pasakyti, kad neatsilikau nuo savo vyresniųjų draugų.

Rajono jaunimas teisėtai didžiūojasi ir kita Laskauskaitė — Stasės vyresniąja seserimi Elena. Ji — penktosios laukininkystės brigados darbininkė. Darbas sunkus, reikalaujantis ne tik fizinių jėgų, bet ir tvirtos valios, pasiryžimo, energijos ir, svarbiausia, noro, tačiau tai nė kiek nesutrukdyt buvusiai abiturientei išdirbti daugiau kaip 380 darbdienų.

Taip besikalbant, be-

sidalijant išpūdžiais, ginčijantis įvairiausiais klausimais, netruko prabėgti ir tas trumpas pusvalandis prieš prasidedant saskrydžiui.

Rajono komjaunimo organizacijos vardu susirinkusius sveikina LLKJS rajono komiteto sekretorė drg. Vingrienė. Žodis pranešimui apie rajono abiturientų, dirbančių gamyboje, pasiekimus, jų laimėjimus, apie uždavinius vykdant septynmečio planą suteikiamas rajono vykdymo komiteto pirmininko pavaduotojui drg. K. Zilonui. Pranešėjas pasakoja apie tuos jau-

nuolius ir merginas, kurie, nepabūgę taip vadinamo „juodo“ darbo, iš mokyklos suolo atėjo dirbti į fermas, į kolūkių laukus, tapo šauniais darbininkais, kurie dirba ir tiesia mokslą neakivaizdiniu būdu aukštosiose ir specialiose vidurinėse mokyklose. Štai Stasė Dailidaitė jau antrus metus dirba Lenino vardo kolūkio laukininkystės brigadoje. Vien tik per praėjusių metų dešimt mėnesių ši jaunoji kolūkietė išdirbo daugiau kaip 240 darbdienų. Nors darbo ir daug, bet ši valinga mergina visada atranda laiko pasėdėti prie vadovėlių ir užrašų, laiku parašyti ir išsiųsti kontrolinius darbus į Salų žemės ūkio technikumą, kur ji mokosi neakivaizdiniu būdu. Traupio vidurinės mokyklos buvusios auklėtinės Birutė Blauzdytė, Bronė Keraitytė, Akeilė Meldinytė, Filomena Valiukaitė ir kitos, baigusios vidurinę mokyklą, taip pat pasirinko gamybininko ke-

lią. Visos jos dirba taip, kaip mokė mokykla, kaip moko komjaunimas, kaip reikalauja tarybinio žmogaus sąžinė. Kai kurios jau dabar mokosi. B. Blauzdytė neakivaizdiniu būdu studijuoja Lietuvos Žemės ūkio akademijoje, B. Keraitytė mokosi Joniškėlio žemės ūkio technikume.

Buvusi Svėdasų vidurinės mokyklos abiturientė, o dabar kultūros namų meno vadovė Stasė Masiulytė saskrydyje susirinkusiems draugams papasakojo apie tai, kaip ji žengė pirmuosius žingsnius sunkiame, bet idomiame kultūros darbuotojo darbe. Dirbant su jaunimu, kovojant už meninės saviveiklos masiškumą, daug jai padeda tos žinios, kurias įgavo aktyviai dalyvaudama mokyklos saviveikloje.

— Aš pilnai įsitikinau, kad tik savarankiškai padirbėjus gamyboje, arčiau susipažinus su gyvenimu, jaunuolis ar mergina randa savo tikrąjį pašaukimą, ir tik tada galima pagalvoti

apie mokslą aukštojoje mokykloje, apie mėgiamos specialybės pasirinkimą, — pasakė baigdama komjaunuolė St. Masiulytė.

Saskrydyje kalbėjo statybos-montavimo valdybos darbininkas Juozas Misiūnas, Elmininkų bandymų stoties kaulių šerikas Stasys Jakštonis, „Bolševiko“ kolūkio karvių melžėja Stasė Laskauskaitė ir kiti jaunieji gamybininkai kvietė visus abiturientus, baigus vidurinę mokyklą, eiti dirbti į gamybą, nes gamyba — pati geriausia gyvenimo pažinimo mokykla.

Jaunuosius gamybininkus sveikino ir lin-

kėjo geros kloties jų tolesniame darbe LKP rajono komiteto sekretorius V. Lukoševičius, rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas St. Krikštanas, Anykščių plytų ir drenazo vamzdžių gamyklos inžinierius-normuotojas St. Kisieliūsis, „Moksleivio“ žurnalo darbuotojas A. Bernotas, o taip pat rajono vidurinių mokyklų vyresniųjų klasių moksleiviai.

Po to įvyko didelis rajono vidurinių mokyklų vienuoliktųjų klasių moksleivių koncertas.

Z. MIKSYS

Redaktorius
St. VINCIONAS

Placiteto JAISKAI

Ar ilgai taip bus?

Kai tik buvo atremontuota Vašuokėnų kultūros namų salė, visi džiaugėsi:

— Turėsime kur surengti vakarus, pasišokti.

Bet viltys pasirodė tuščios.

Dabar įėjus į salę, atsiveria ne koks vaizdas: visur prišukšlinta, plakatai mėtosi ant grindų, klauri langai.

Susirenkantieji į šokių neturi kur nusi-rengti. Drabužius sumeta ant palangių, grindų. Čia jie išsi-purvina, susimindo, o kultūros namų direktoriui Aleknavičiūtei tas nerūpi.

O gal ji pamiršo esanti kultūros namų direktorium?

Z. Jonaitis,
U. Ričardas

Tai neteisinga

Anykščių mėsos krautuvės darbuotoja Sidlauskienė, sverdama pirkėjams dešrą, prie dešros suorio dažnai prideda storiausią virvagalį ir didžiulį storo popieriaus gabalą. O juk pirkėjas linkęs mokėti pinigų tik už prekę, o ne už visokius priedus. Keisčiausia, kad kooperatyvo vadovai tas nė kiek nedomina. Nejaugi ir jie nežino, kad prekės vynioti popierius neįeina į prekės svorį?

I. SABLINSKIS

Mašinų dar prireiks

Balgė laukų darbus čer-niachovskiečiai ir išsiskirtė po šiltas gryčias. Tik žemės ūkio mašinas pamiršo. Štai viena kertamoji pamesta tiesiog lauke. Ir kitos mašinos rūdija.

Gal kolūkio vadovai atsimins, kaip striuka buvo praeitą pavasarį, kai trūko sėjamųjų, ir primins brigadininkams, jog įvairios mašinos kolūkio lėšomis perkamos ne tam, kad pusnynuose rūdytų.

K. Raudonikis

Reikia siuvamos mašinos

Rodos, menkniekis pasiūti batus. Nuėjai į dirbtuvę, užsakel, o po kelių dienų ir gauni naujus batus. Geri, tvirti, nešiojant sveikata. Bet, tur būt, niekas nežino, kiek dėl tų batų bėgiojo batsiuviai. O reikalingi štai koks. Metal laiko, kad dirbtuvė neturi mašinos auliukams siūti. Pirmia batsiuviai užsaky-mą, ir bėga aulų siuvimo meistras P. Pilkauskas per miestą, kol kur nors randa mašiną aulams susiūti. Batų dirbtuvė gerai vyk-

do planus. Batsiuviai kas mėnesį pasiūva apie 60 porų vien naujos avalynės, mėnesiu anksčiau jie įvykdė praėjusių metų planą. O tuo tarpu vietinio ūkio valdybos vadovai neįstengia nupirkti tokio paprasto dalyko — siuvamos mašinos.

Dar keisčiau, kad batams auliukų siūti ruošiamasi važinėti net į Panevėžį. O batsiuviai sako:

— Per metus kelias mašinas komandiruotėms iš-švalstysim. St. GYLAITIS

APYLINKIŲ, MIESTŲ IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBŲ NUOLATINIŲ KULTŪROS-SVIETIMO KOMISIJŲ

D E M E S I U I

1960 m. sausio 9 d., 10 val. Anykščių kultūros namuose įvyks rajono apylinkių, Anykščių bei Troškūnų miestų ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybų nuolatinių kultūros-švietimo komisijų pirmininkų ir visų narių seminaras.

Nuolatinės kultūros-švietimo komisijos praešomos dalyvauti.

ANYKŠČIŲ RAJONO DZDT VYKDOMASIS KOMITETAS

Sportas

Moksleivių krepšinio varžybos

Dvi dienas Burbiškio vidurinės mokyklos salėje vyko rajoninės moksleivių krepšinio varžybos. Jose dalyvavo aštuonių vidurinių mokyklų komandos.

Iš pradžių kova vyko pogrūpiuose. Po to komandos — nugalėtojos susitiko finale.

Ir taip finaliniam susitikimui į aikštę išbėga Anykščių J. Biliūno vardo ir Traupio vidurinių mokyklų krepšininkai.

Kova labai atkakli. Rezultatas svyravoja tai vienos, tai kitos komandos naudai. Pirmąjį kėlinį laimėtraupiečiai.

Po pertraukos anykštinai siekia būtinai laimėti. Ir štai paskutinės sekundės, o rezultatas 44:44.

Bet paskutiniu momentu anykštinai persveria rezultatą. Dvilem taškais ir susitikimą laimi.

Antroji vieta atiteko Traupio vidurinės mokyklos krepšininkams, o trečioji — Svėdasų krepšinio komandai.

Merginų grupėje finale kovojo Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos ir Viešintų krepšininkės. Čia Anykščių atstovės sekėsi lengviau. Jos pelnė vieną po kito taškus ir laimėjo susitikimą rezultatu 40:15.

Talgi pirmoji vieta atiteko J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos, antroji — Viešintų ir trečioji — Debeikių vidurinės mokyklos sportininkėms.

B. Papartis

Kino teatre „Pergalė“ žiūrėkite kino filmus:

sausio 9 ir 10 d. d.

„MARTIS“

Scenarijaus autorius — Pedis Ciajevskis, režisierius — Dalbertas Manas. Kino apysaką „Martis“ pagamino Amerikos kino studija „Chekt-Lankaster“ 1955 metais.

Kadras iš kino apysakos „Martis“.

sausio 12 ir 13 d. d.

„Baladė apie kareivį“

Šiai kino apysakai scenarijų parašė V. Ježovas ir G. Čuchrajus. Pagrindinius vaidmenis atlieka: Alioša — Volodia Ivašovas, Sura — Zana Prochorenko, Aliošos motina — Antonina Maksimova, generolas — Nikolajus Kriučkovas. Filmą pastatė kino studija „Mosfilm“ 1959 metais.

Nuotraukoje: kadras iš kino filmo „Baladė apie kareivį“.

Pil. Kolesnikova-Bulovienė Galina, Josifovna, gyv. Anykščių m., Pergalės gt. Nr. 13, iškelė ištuokos bylą pil. Bulovui Jonui, Igno s., gyv. Anykščių m., Pergalės gt. Nr. 4.

Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono liaudies teismas.